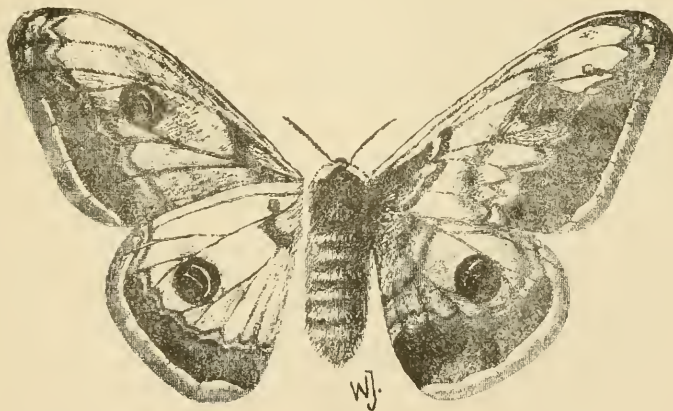

is, hogy fürdés közben elnyelt légyálcza krónikus betegséget idézett elő. Négyéves gyermektől, mely súlyos gastrikus tünetekben szenvedett, Calomelre $\frac{1}{4}$ liternyi álcza távozott el. Gyomorbajban szenvedő férfi az *Anthomyia canicularis* Meig. és *Homolomyia incisurata* Zett. néhány száz élő álczáját hányta ki. Igen gyakran találták a közönséges légynek *Musca domestica* L. és *M. vomitoria* L. álczáit az orrban, gyomorban és belekben. Sőt az *M. vomitoria* és *A. canicularis* álczái látszólag epileptikus görcsöket is idéztek elő, a melyek utóbb eltűntek, miután az álczákat a belekből eltávolították. Különösen hírhedt a trópusok *Lucilia macellaria* F., mely petéit sebekbe és kelésekbe (kivált az orrba és fülbe) rakja, ahol álczái a nyálkahártyákat átfúrva, heves gyuladást okoznak, mely utóbb 38 esetben 21-nél halállal végződött. Az európai fajok közül a *Lucilia nobilis* Meig. álczáját egy ember fülében találták, a ki fürdés után szabadban elaludt. A *Lucilia sericata*-t Németalföldön parazitaként ismételten figyelték meg. Gyakran észlelték a közönséges *Sarcophaga carnaria* Meig. jelenlétet az orrban, a szemkötőhártyában, a fülben, praeputiumban, anusban, vaginában, kelésekben és belekben. A *Sarcophila Wohlfarii* Portsch.-t a foghúsban találják: pusztításai a *Lucilia macellaria*-éhoz hasonlítanak. Dr. B.

Saturnia pyri. 1896. nyarán 22 *Saturnia pyri* hernyót tenyésztettem. Ezekből a következő év tavaszán 18 lepke bújott ki, a melyek közül egyik nőstény igen szép világos színével tűnik ki. Ez a fehér változat a R. L. VI kötet 125 lapján *ab. Abafii* néven van az irodalomba bevezetve s amennyiben az egész országból csak 3 példány van felemlítve, nem tartom érdektelennek az én 2 példányomat is ismertetni és rajzban bemutatóni. Az én példá-

nyom felülről nézve kivált a felső szárnyakon feltűnően világos. A mellső szegély és az onnan a belső szélhez vezető, a rendes állatnál hamuszínű tér olyan, mintha nagyon gyöngén sárgásba hajló lisztrel behintették volna. A szemfolt alatt es attól kifelé eső rész halvány barna. A csipkés vonalon túl fekvő legsötétebb széles sáv teljesen olyan, mint a rendes színczetű lepkénél. Az alsó szárny

alapszíne ugyanolyan világos barna mint a felső szárny szemfolt körüli része. Feltűnő, hogy a rendes színezetű állat szemfoltjának belső szélét erősen kidomborító fehér felívnek ezen fehér aberráció-nál csak nyoma van meg, alulról nézve azonban eléggé látszik. Ugyancsak érdekes, hogy a 2-ik sejtnek a szemfolt alatt közvetlenül csipke vonal **W** alakú része mellett fekvő darabjt, mely a normális állatnál igen sötét, ennél a lepkenél világosabb mint a környéke. Feltűnő még, hogy a zeg-zugos vonal szögletei, kivált a felső szárny csücskején sokkal tompábbak mint az általam vizsgált számos normális lepkenél voltak. Alul a mellső szárny tőtől a csipkés vonalig szennyes fehér, csak az 1., 2. es 3. sejt gyöngén barnas. Az alsó szárny alapszíne a csipkés vonalig fehér. A rajt természetesen úgy alul mint fölül erősen szemebetűnő. A mennyiben összes hernyóim egyforma táplálékot kaptak, nem valószínű, hogy az eleség befolyással volna az albinisztikus változat kiképződésére.

Wagner János.

A retyezati tavak alsóbbrendű rákjairól. Szilady Zoltán-nak ily című értekezését olvasta fel Dr. Daday Jenő a m. t. Akadémia III. oszt. novemberhavi ülésében. Szerző két nyarat töltött a Retyezaton a Retyezat faunájának tanulmányozásával és összeírásával. Megvizsgált huszonkét tavat és talált húsz rákfajt a tavakban. Ezek között négy rákfaj olyan, a minőt Európában csak az Alpeseiken s csak a legmagasabb fekvésű tavakban találhatni. Nemesak a tavakat tanulmányozta Szilady a Retyezaton, hanem a megvizsgált tavak állatvilágának életviszonyait is és ebből a szempontból a Retyezát tavai négy különböző típust mutatnak. Az esővízből gyűlt tócsákat a szél nepesíti meg állattal, az agyagos, tőzeg és kőfenékű tavaknak, az utóbbiak a tengerszemek, saját állatviláguk van. A speciális állatok mellett, a melyek csak a nekik megfelelő viszonyok között tudnak élni és szaporodni, van a retyezati tavakban sok kozmopolita állat is, a melyek nem tartoznak a Retyezát sajátos faunájához.

Smerinthus tiliae L. Mintegy 10—12 év előtt Bécsben lakomban a Praterből egyszer a nevezett zúgó pillének kopott nöstényet hoztam haza, a mely éjjelre valami 80 petét rakott le. Ezeket én alkalmas helyen ki akartam tenni, de elmulasztottam a kellő időpontot. Több napi távollét után hazatérve, a dobozban a kikelt hernyókat faláltam a melyek nagyrésze már elpusztult, egyik része pedig, más eledel hián, a pete burkát rágicsalta. Hamarosan hoztam néhány friss hárslevelet s azokat nagy befőttes üvegbe téve, a megmaradt hernyókat nagy fáradsággal áthelyeztem abba. Elég gyorsan fejlődtek, de rákaptak arra a szokásra, hogy mint a selyemhernyók, a levelen fekvé eszegettek, az agacszkákra pedig csak kevés mászott fel. Növekvésükhez képest mind nagyobb üvegben tenyésztetem, végül 20 literes uborkás üvegben. Hogy táplálékuk hosszabb ideig friss maradjon, a hernyókat mindig sötétben tartottam. A hársfaágacszkákat nedves homokkal telt palackba tettem, a tenyésztő üvegben pedig oly magas volt a hőfok, mint